

[Kurt Hansen]

må man nødvendigvis have noget, der minder om samme løn for samme arbejde. Det mener vi havde været en mere solidarisk måde at fremhæve sine lønkrav på.

Med hensyn til dispensationer fra 11 timers bestemmelsen må jeg sige, at vi er generelt imod – ikke mindst inden for flyvelederområdet – at disse dispensationer bliver givet. Vi har oplevet, hvordan hviletidsbestemmelserne i arbejdsmiljølovens § 50 og § 53 i høj grad er blevet udhulet gennem de sidste 3–4 år. Ja, jeg har nærmest det indtryk, at man har et specielt kontor – jeg var lige ved at sige et direktorat – inden for arbejdstilsynet, der kun har den opgave at tildele dispensationer. Jeg synes, det er en dårlig politik, man har bevæget sig ind på med alt dette dispensationsgiveri.

Det var sådan nogle mere generelle og principielle kommentarer omhandlende VS' synspunkter om flyvelederdebatten. Jeg havde tænkt mig også at komme ind på nogle trafikpolitiske overvejelser, men da formanden lige netop i dette øjeblik har givet mig – ikke det røde kort, men den røde lampe, må jeg hellere lunte ned.

Formanden:

Hr. Kurt Hansen har fået sin ration. Det tror jeg heller ikke blev benægtet.

Steffensen (KrF):

Da kristeligt folkepartis ordfører på dette område, hr. Chr. Christensen, ikke kan være her nu, har jeg lovet på hans vegne at fremkomme med følgende bemærkninger.

Kristeligt folkeparti takker trafikministeren for redegørelsen og står fuldt bag ministerens ord. Jeg synes nok, det var stærke ord her i dag, men rigtige ord i den konflikt, vi behandler her. De bestræbelser, ministeren har udfoldet på området, er vi tilfredse med, og vi deler ministerens synspunkter, som han har givet udtryk for dem her i eftermiddags.

Det forekommer fuldstændig meningsløst, at vi i et moderne og trafikalt set veludbygget samfund skal kunne opleve, at en lille håndfuld velaflyvede flyveledere på under 200 i deres bestræbelser for at få et endnu større stykke af samfundskagen i omkring 1½ måned har været med til helt eller delvis at stoppe flytrafikken, som tilfældet er i Vestjylland, eller i hvert fald delvis lamme den, som

tilfældet er i det øvrige land – en flytrafik, som skatteborgerne har bidraget til at få etableret.

Det er bittert at se forældre med små børn møde op i lufthavnen i rette tid i tillid til fartplanen, blive sat på ventetid i op til flere timer og så måske endda til sidst opleve, at flyafgangen helt aflyses. Det er skuffende for mange ældre, som måske i lang tid har sparet op til det, der for dem er en stor oplevelse, nemlig med fly at aflægge et besøg i hovedstaden eller i provinsen, at de må opleve, at den kostbare dag bare er slået i stykker med en meningsløs ventetid i lufthavnen. Jeg kunne ønske, at flyvelederne fik lov til at se disse mennesker i disse situationer. Og hvad skal man sige til den travle forretningsmand eller til tjenestemanden, der ikke nåede frem til dette eller hint vigtige møde i ind- eller udland?

De uacceptable forhold i lufthavnene på grund af flyveledernes aktion koster mange mennesker mange penge, men de koster også samfundet mange penge. Vi sætter vor goodwill over styr og vort internationale renommé også, og spørgsmålet er vel, om det gode renommé kan vindes tilbage.

Flyveledernes aktion giver desuden mange medarbejdere inden for luftfarten mange bekymringer for fremtiden. Nogle er afskediget, bl. a. i Thisted, og andre frygter, at det også vil ske for deres vedkommende. Forleden fik hr. Chr. Christensen en kopi af et brev til trafikministeren fra personalet ved Stauning lufthavn, hvorfra jeg citerer:

»Vi ser med stor bekymring på situationen og føler, at vore job er i alvorlig fare . . . Fra personalegruppens side ser vi med stor undren på mange af de ting, der sker i øjeblikket. Der er blevet opfordret til tilbageholdenhed for alle løngrupper vedkommende, men det er tilsyneladende de grupper, der er relativt højt lønnede, der skaber problemerne. Vi mener derfor, at det er urimeligt, at en lille gruppe ansatte i statens tjeneste direkte eller indirekte ved en »ulovlig aktion« skal være medvirkende til, at der mistes arbejdspladser på områder, hvor man har vist forståelse og tilbageholdenhed af hensyn til den økonomiske situation.«

Der er grund til at undre sig. Den meningsløse flyvelederaktion har været længe nok. Man kan så spørge: skal flyvelederne da ikke have ordentlige arbejdsforhold og en